

[Ole Bjørn Kraft.]

udvej, end at han blev suspenderet fra sit embede. Jeg havde ventet, at dette var sket hurtigere, end tilfældet blev; jeg ventede for mit vedkommende hver dag at få meddelelse derom gennem pressen eller på anden måde, men det skete ikke. Og da fredag kom, som var den sidste dag, rigsdagen holdt møde i sidste uge, stillede jeg mit spørgsmål; samtidig eller umiddelbart efter kom meddelelsen om, at prisinspektøren var suspenderet — det var allerede sket dagen i forvejen. Der var kommet besked derom fra handelsministeren — og jeg kan kun være tilfreds med det —, men offentligheden fik ikke meddelelse derom.

Efter prisloven er prisdirektoratet berettiget til at fremme de sager, det skal behandle, med mest mulig hast, og erhvervsvirksomheder er forpligtet til i sådanne sager at skynde sig det mest mulige. Jeg tror, at denne bestemmelse i prisloven også burde gælde i tilfælde som det, der her foreligger, hvor en embedsmand er kommet i lovens søgelys.

Men den anden del af mit spørgsmål står endnu tilbage, idet jeg også har stillet den højtærede handelsminister det spørgsmål, om han vil lade foretage en undersøgelse af, om prisinspektøren i andre tilfælde har brudt sin tavshedspligt. Jeg tror, at det ikke er uden betydning at få prisinspektørens forhold nærmere undersøgt. Der må kastes lys over den kommunistiske infiltration. Det er nødvendigt at få ganske klart, om det brud på tavshedspligten, som nu er blevet afsløret, er det eneste, eller der har foreligget andre, og der er så meget mere grund til, at der bliver foretaget en sådan undersøgelse, som det i det mindste ikke er mig ganske klart, hvad der har været årsagen til, at prisinspektør Bechgaard er blevet ansat i prisdirektoratet. Jeg tror, det ville være heldigt, om handelsministeren ville foretage en undersøgelse af prisinspektørens hele forhold efter de kendsgerninger, som nu foreligger for os. Erhvervslivet har jo store forpligtelser efter loven og overfor prisdirektoratet, men erhvervslivet har krav på at få fuldstændig klarhed over, hvorledes disse spørgsmål har udviklet sig, og hvilken rolle prisinspektør Bechgaard har spillet også i fortiden.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft udtalte, er den første del af hans spørgsmål allerede besvaret, idet prisinspektør Bechgaard er blevet suspenderet. Man kan spørge, om suspensionen kunne

være sket hurtigere. Fremgangsmåden i sagen var den, at prisdirektoratet, så hurtigt man blev bekendt med begivenhederne i byretten, rekvirerede udskrifter af retsbogen. Disse udskrifter modtog man den 15. ds., og allerede fredag om formiddagen, altså endnu inden det ærede medlems spørgsmål var stillet, var prisinspektørens suspenderet. Man kan sige, at suspensionen i og for sig kunne have fundet sted allerede om torsdagen; det skal jeg ikke benægte, men jeg tror ikke, den ene dag kan være afgørende.

Jeg kan iøvrigt oplyse, at man i prisdirektoratet har truffet foranstaltninger til, at der nu bliver foretaget en undersøgelse af prisinspektør Bechgaards forhold iøvrigt. Der er truffet aftale med statsadvokaten for København, som vil iværksætte og lede denne undersøgelse. Undersøgelsen skulle altså tage sigte på, om prisinspektøren i andre tilfælde har brudt sin tavshedspligt, og denne undersøgelses resultat må vi nu afvente.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ole Bjørn Kraft* til ministeren for handel, industri og søfart.

Hvilken kontrol foreligger i prisdirektoratet til sikring af, at uvedkommende ikke kan blive bekendt med de sager, prisdirektoratet behandler?

Ole Bjørn Kraft: Jeg takker den højtærede handelsminister for det svar, han har givet på mit første spørgsmål; det opfylder fuldstændig de ønsker, jeg har næret på dette område.

Med hensyn til mit andet spørgsmål om, hvilken kontrol der foreligger i prisdirektoratet til sikring af, at uvedkommende ikke får oplysninger om de fortrolige kendsgerninger, som prisdirektoratet indhenter, er det vist ikke nødvendigt for mig at give nogen længere motivering af dette spørgsmåls berettigelse og nødvendigheden af at få det besvaret, efter at vi altså har set, at mænd med stillinger i prisdirektoratet har været i stand til at benytte disse fortrolige oplysninger på den måde, som det er sket. Der er så meget mere grund til at stille dette spørgsmål, som prislovens § 12 jo giver prisdirektoratet en ganske overordentlig beføjelse. Med formandens tilfaldelse vil jeg gerne citere, at efter denne lovs § 12 er priskontrolrådet

„beføjet til at kræve meddelt alle sådanne oplysninger, som findes nød-